

Kabdebó Lóránt

Serfőző Simon összegyűjtött versei

Köszöntjük a 70 éves költőt.

Valaha volt egy Új Írás, és valaha volt egy Napjaink. És valaha voltak a Hetek, azaz hét költő, akik közel egyidősek voltak, vidékről küldték verseiket, melyekben az ország különböző részében átérezhető problémákat, világfordító katasztrófákat éreztek át. És ez a két folyóirat fogékony volt ennek a balladásan eljajongott kétségbeesésnek a jajkiáltásait meghallani. Történt mindez a forradalom leverése utáni konszolidációnak nevezett kietlenségben. Azóta mind a heten beleírták nevüket a magyar irodalom történetébe.

Közéjük tartozott Serfőző Simon is. Aki mára Kossuth-díjas költőként hallatja hangját ugyanazon a balladás hangon, amellyel egy vidék, egy ország, sőt kontinensek azonos kétségbeesését jajongták el. Én, a fiatal kritikus pedig velük együtt érzékeltem mindazt a panaszolkodást, aminek ők költészetükben hangot adtak.

Mi volt elkeseredésünk oka? Mind az egész világ történetében egyszerre söpörte el a történelem vihara az emberi összetartozás közösségeit. Más-más okok ugyanarra az eredményre vezettek. A világ addigi rendjét alkotó közösségi összetartozást zúzták szét különböző ideológiák hatására. Szenvedte ezt a falu, és szenvedték a nagyvárosok. Az egyedüllét szakadt minden egyes emberre. Az egymást segítés szelleme került végveszélybe. És maradt mindmostanáig pusztuló sorban.

Költő elődeik, mestereik pusztulásukkal szenvedték az összekapcsolódás megszüntetését. A munkálkodás együttes hivatásának kiiktatását életükből. Az induló költők látták atyáik életének összeomlását is, saját magukra maradt életük értelmetlenné válását. Jajszavuk az emberiség egészének veszélyeire figyelmeztetett.

Simont Miskolcra vetette szép ifjú feleségével egy albérletbe sorsa. Szerencséjére megkapaszkodhatott az Új Írás felfedezettje az akkoriban induló Napjainkban. És lett annak egyik szellemi társa. Én meg melléje hívtam hat társát: barátok lettek, költői indulásuk példássá vált. Farkas László pedig az Új Íráshoz az ország egyik vezető folyóiratához kötötte őket.

Mindig készülök Serfőző Simon máig töretlenül értékes szavú versalakító megszólalás módjáról portréban elgondolkozni. Míg erre sort keríthetek, addig is örömmel köszöntöm gyűjteményes jelentkezését, a Magyar Napló kiadásában most bemutatott *Arcunk* című kötetét. Örömmel teszem, mert olyan költő teljességét köszöntöm, aki egész pályáján át nagyszerű színvonalon nagy költészetet tudott kétségeinek kidalolásával balladás szavaival közösségi élménnyé tenni.

Serfőző Simon: Arcunk az ég
(Összegyűjtött versek 1959–2019)
Magyar Napló Kiadó, 2019.